

Załącznik nr 1

Do uchwały

Nr V/19/2011

Rady Gminy Radziejów

z dnia 23 lutego 2011 roku



Razem dla Powiatu
Radziejowskiego

Plan Odnowy Miejscowości Broniewo 2010-2020

Opracowała: mgr Agnieszka Krygier
Sprawdziła: mgr Ewelina Patyk
Weryfikował: dr Marek Szuszman

Broniewo 2010

Spis treści

I.	INFORMACJE OGÓLNE O GMINIE RADZIEJÓW	3
II.	CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	5
III.	INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI	9
IV.	WIEŚ W OBIEKTYWIE.....	14
V.	ANALIZA SWOT	30
VI.	PODSUMOWANIE	32
VII.	BIBLIOGRAFIA, ŹRÓDŁA	34

I. Informacje ogólne o gminie Radziejów

Gmina Radziejów leży w środkowo - wschodniej części historycznego terenu Kujaw. Znajduje się we wschodniej części Niziny Wielkopolsko - Kujawskiej.

Uwzględniając uwarunkowania administracyjne gmina położona jest w południowej części województwa kujawsko - pomorskiego i wchodzi w skład powiatu radziejowski. Od wschodu graniczy z gminami Bytoń i Osiecin, od zachodu z gminą Kruszwica, od północy z gminą Dobrze, od południa z gminą Piotrków Kujawski. Siedzibą władz gminy jest miasto Radziejów.

Powierzchnia gminy wynosi 92,6 km², z czego użytki rolne zajmują 8779 ha. Obszar gminy zamieszkuje 4530 mieszkańców, średnia gęstość zaludnienia wynosi 49 osób/km.

Według danych Urzędu Gminy Radziejów na jej terenie wyszczególnionych jest 18 sołectw i 27 miejscowości.

Gmina charakteryzuje się wysoką produkcją towarową. Główne kierunki produkcji to bydło mleczne, opasowe, trzoda chlewna oraz uprawa zbóż, buraków cukrowych, rzepaku i warzyw gruntowych.

Przez obszar gminy przebiega linia kolei szerokotorowej nr 131 Tczew - Chorzów Batory.

Infrastrukturę drogową w gminie stanowią: droga krajowa nr 62 Włocławek - Radziejów - Anusin o długości 12,1 km, droga wojewódzka nr 266 Ciechocinek - Radziejów - Konin o długości 5,3 km, drogi powiatowe - 46,5 km oraz 89, 75 km dróg gminnych.

Obszar obecnej gminy od wczesnego średniowiecza związany był z Kujawami i wyodrębnionym w końcu XIII wieku księstwem kujawskim. Do końca okresu przedrozbiorowego teren gminy znajdował się w granicach województwa brzesko - kujawskiego i powiatu radziejowskiego. Później, w wyniku rozbiorów i podczas zaborów jego podległość administracyjna zmieniała się kilkakrotnie. Od 1918 r. teren gminy znalazł się w granicach powiatu nieszawskiego, w województwie

warszawskim. Od 1 kwietnia 1938 r. razem z powiatem nieszawskim, włocławskim, lipnowskim, i rypińskim znalazł się on w granicach województwa pomorskiego.

W 1975 roku, kiedy wszedł w życie dwustopniowy podział administracyjny Państwa i nastąpiła likwidacja powiatu radziejowskiego, terytorium Gminy weszło w skład utworzonego wówczas województwa włocławskiego. W roku 1992 podzielono Miasto i Gminę Radziejów na dwie niezależne jednostki: Gminę Radziejów i Miasto Radziejów. Odrodzenie powiatu nastąpiło z początkiem 1999 roku a gmina Radziejów weszła w skład powiatu radziejowskiego, w województwie kujawsko-pomorskim.

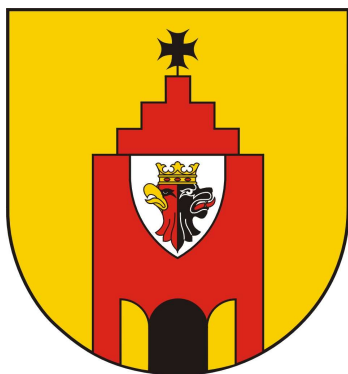
Z Gminą Radziejów wiąże się ważna dla historii Polski bitwa stoczona pod Płowcami 27 września 1331 roku pomiędzy wojskami Władysława Łokietka i armią krzyżacką. Bitwa ta rozwiązała legendę o niepokonanych Krzyżakach, choć nie zakończyła się jednoznacznym zwycięstwem Polaków.

Świadectwem bogatej przeszłości są zabytki i dobra kultury znajdujące się na terenie gminy, które znajdują się pod ochroną prawną i opieką konserwatorską. Należy tutaj wymienić :

- pradziejowy kompleks osadniczy Opatowice – tzw. Wzgórze Prokopiaka,
- zespoły dworsko – parkowe w Biskupicach, Czołótku, Płowcach, Przemystce i Skibinie,
- park podworski w Broniewie,
- kościół parafialny pw. św. Wojciecha i Barbary w Broniewie,
- kapliczki przydrożne w Broniewie Czołótku i Kłonówku,
- cmentarz rzymsko – katolicki w Broniewie,
- cmentarz poległych w bitwie w 1331 roku w Płowcach,
- pomnik dla uczczenia zwycięskiej bitwy Władysława Łokietka z wojskami Zakonu Krzyżackiego.

Przez teren gminy przebiegają również szlaki turystyczne. Szlak Łokietka wiedzie z Inowrocławia przez Kruszwicę, Radziejów, Płowce do Kowala, Szlak Powstania Styczniowego na Kujawach prowadzi z Aleksandrowa Kujawskiego przez Dobry, Radziejów, Piotrków Kujawski, Babiak, Izbicę Kujawską, Brześć

Kujawski do Włocławka. Lokalnym szlakiem turystycznym jest Szlak bitwy pod Płowcami wiodący z Radziejowa przez Pruchnowo, Stary Radziejów, Płowce, Witowo do Osięcin.



Herb Gminy Radziejów



Flaga Gminy Radziejów

II. Charakterystyka miejscowości

Pierwsza pisana informacja o Broniewskiej parafii pochodzi z 1467 roku. Nie wspominają o niej wykazy z lat 1325 – 1327. Wezwanie św. Wojciecha (ale i w drugiej kolejności Marii Magdaleny) dla kościoła sugeruje czas powstania tej parafii na pierwszą połowę XV w. gdy nastąpił powrót do kultu św. Wojciecha.

W 1429 roku na kartach historii pojawiają się pierwsi właściciele tej miejscowości. Byli nimi Stanisław Czeczotka z Broniewa i Andrzej z Broniewa. Wywodzili się oni z rodu, który później przyjął nazwisko Broniewskich vel Broniowskich herbu Ogończyk. W 1489 w Broniewie były 3 łany zagospodarowane, z których opłacano 3 marki czynszu oraz dwa folwarki. Jeden z nich miał 8 łanów. We wsi był również wiatrak.

W XVI w., właścicielami Broniewa była rodzina Zakrzewskich h. Ogończyk. Pochodzili ze Zbuży w plockiem. Po wybuchu reformacji w XVI wieku właściciel Broniewa Wojciech Zakrzewski h. Ogończyk stał się zwolennikiem też Jana Kalwina i założył tu ok. 1560 r. pierwszy na Kujawach zbór kalwiński. Był również jego prezesem i protektorem. W 1624 r. jego wnuk po przejściu na katolicyzm ufundował drewnianą świątynię i szpital. W 1634 r. wieś liczyła 17 domów. Regres gospodarczy

spowodowany wojną ze Szwecją objawił się spadkiem liczby domów do 11 w 1662 r. W 1674 r. wieś należała do 2 szlachciców. Zamieszkiwało ją 99 osób pochodzenia plebejskiego, proboszcz wraz z kantorem i 1 (rodzina) czeladź rolnicza.

W 1772 roku Broniewo w wyniku drugiego rozbioru Polski trafiło pod zabór pruski. W tym czasie (1775) liczyło 23 domy. Właścicielem wsi był Józef Sokołowski h. Pomian (1779). Wioska liczyła 141 mieszkańców, w tym sześciu Żydów. Prowadzili oni zapewne karczmę zwaną „Polowy Gościniec” będącą własnością Józefa Sokołowskiego. Sokołowski pełnił urząd stolnika kruszwickiego. Od Sokołowskiego Broniewo nabył Józef Karnkowski h. Junosza. Był on również właścicielem Czamanina, Nykla, Noci oraz wspólnie z bratem Andrzejem Zbójna, Lelic, Reczewa. Od 1760 r. był starostą mokrskim, które nabył od Turnów. Po śmierci swej żony Julianny Ostromęckiej został księdzem. W 1779 r. tytułowany był kantorem katedralnym włocławskim, a następnie kanonikiem. Został również proboszczem w swoim majątku Broniewo, gdzie mieszkał i odnowił kościół. Umarł w 1788 r. i został pochowany we Włocławku. Po jego śmierci dobra Broniewo, Nykiel, Pogrzebowo, Jelitkowo, Dębczyn, Sulisław, odziedziczył Rafał Karnkowski. Mieszkał on w Broniewie gdzie m.in. w 1805 spisał swój testament. Żonaty był z Brygidą Rybińską córką Marcelego, cześnika przedeckiego. Zmarł w 1816 r. W 1789 r. Broniewo liczyło 20 domów, w tym dwa domy należące do miejscowego proboszcza. Zamieszkiwało je wówczas 150 mieszkańców w tym: 81 w rodzinach chłopów, 9 komorników, 5 kowali, 9 karczmarzy, 5 młynarzy, 27 służących, 2 żebraków, 7 służących proboszcza.

W 1827 roku Broniewo było własnością prywatną i liczyło 21 domów, w których mieszkały 154 osoby. Po objęciu parafii ks. Wojciech Kochowicz rozpoczął budowę nowego murowanego kościoła w miejsce starego drewnianego. Nowy kościół został konsekrowany w 1861 roku. (J. Kalafus podaje datę 1860). Fundusze na jego budowę pochodziły ze składek parafian, od rodziny Gruetzmacherów z Czołówka i miejscowych właścicieli Broniewa Zielińskich. Ksiądz ten doprowadził również do wybudowania nowego kościoła w latach 1870-76 w pobliskim

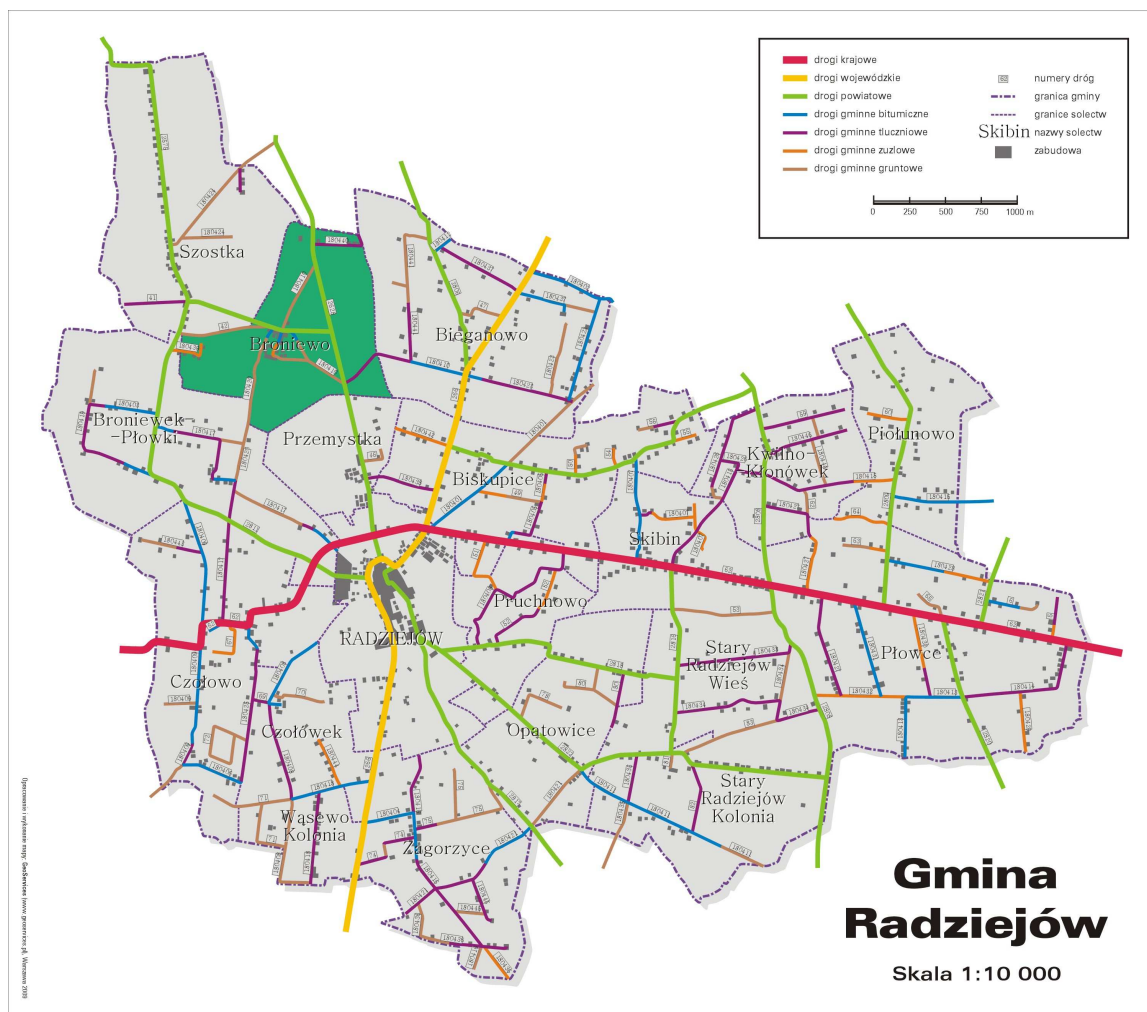
Bronisławiu. Prawdopodobnie po zabraniu kościołowi majątków ziemskich grunta probostwa zostały w części rozdane bezrolnej ludności, w części sprzedane miejscowej właścicielce p. Zielińskiej. W 1873 roku Departament Górnictwa z Petersburga rozpoczął poszukiwania soli na terenie Broniewa po wcześniejszym jej odkryciu w należącym do Niemiec pobliskim Inowrocławiu. Prace te jednak nie przyniosły zamierzonych oczekiwań. Po odzyskaniu niepodległości w 1934 r. rada gromadzka Broniewo (wieś, folwark, kolonia, Turzno wieś) liczyła 307 mieszkańców i należała do gminy Radziejów.

Miejscowość Broniewo leży obecnie w województwie kujawsko-pomorskim, na Kujawach, w powiecie radziejowskim. Wchodzi w skład gminy Radziejów. Broniewo jest położone ok. 6 km na północny-zachód od miasta Radziejów.

Broniewo	
Województwo	Kujawsko- Pomorskie
Powiat	Radziejowski
Gmina	Radziejów
Liczba ludności	330
Powierzchnia	4,75 km ²

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BRONIEWO

Poniżej przedstawiona została mapa obrazująca Gminę Radziejów z zaznaczonym położeniem Broniewa.



III. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.

DZIEDZICTWO KULTUROWE	
Obiekty zabytkowe	• Zespół kościoła parafialnego p.w.św. Wojciecha i Barbary (wpisany do rejestru zabytków w dniu 20.06.1988 r., pod numerem 260/A. W skład zespołu wchodzi: - kościół murowany późno klasycystyczny z 1860 r; - murowana dzwonnica przy kościele wybudowana ok. 1860 r; - murowane ogrodzenie z bramą pochodzące prawdopodobnie z czasów budowy kościoła z roku 1860. Zespół zachowuje historyczny układ przestrzenny wraz z dzwonnica i murowanym ogrodzeniem. We wnętrzu kościoła znajdują się zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków województwa wrocławskiego na mocy decyzji PSOZ-534/755/94, z dnia 29.12.1994 r. Są to: OŁTARZ GŁÓWNY - neorenesansowy, z 2 poł. XIX wieku. OBRAZ MATKA BOSKA Z DZIECIĄTKIEM (w ołtarzu głównym) - barok, 2 poł. XVII wieku. OŁTARZ BOCZNY - PRAWY - rokoko, 2 poł. XVIII wieku. OBRAZ ŚW. PAWŁA - barok, 2 poł. XVIII wieku. RZEŻBA ŚW. ANNY Z MARIĄ oraz ŚW. JÓZEFA Z DZIECIĄTKIEM - barok, 2 poł. XVIII wieku. OŁTARZ BOCZNY - LEWY - rokoko, 2 poł. XVIII wieku. OBRAZ „MĘCZEŃSTWO ŚW. BARBARY” - rokoko, 2 poł. XVIII wieku. OBRAZ „ŚW. KATARZYNA” - rokoko, 2 poł. XVIII wieku. CHÓR MUZYCZNY - klasycyzm, ok. 1860 r. ORGANY z 1860 r. RZEŻBA KRÓLA DAWIDA - barok, XVIII wiek. CHRZCIELNICA - neobarok, 2 poł. XIX wiek. KANDELABR - RZEŻBA 2 sztuki, - barok, 2 poł. XVIII wiek. STÓŁ PRZYGOTOWAWCZY - barok, XVIII wiek. KONFESJONAŁ - rokoko, 2 poł. XVIII wiek. FERETON - neobarok, 2 poł. XIX wiek. FERETON - barok, 2 poł. XVIII wiek. KRUCYFIKS - barok, XVII/XVIII wiek. KRUCYFIKS - barok, XVIII/XIX wiek. PACYFIKAŁ - barok, XVII wiek.

	KIELICH MSZALNY Z PATENĄ – wczesny barok, XVII wiek. KIELICH MSZALNY Z PATENĄ – wczesny barok, 1635 r. ŻYRANDOL – 2 poł. XIX wieku. POLICHROMIE – klasycyzm, ok. 1860 r. • Kapliczka przydrożna współczesna kościołowi pod wezwaniem św. Wojciecha i Barbary w Broniewie datowanemu na ok. 1860 r. Murowana klasycystyczna. Aktualnie pod opieką parafii. • Cmentarz rzymsko-katolicki z poł. XIX wieku W jego obrębie jest historyczny układ przestrzenny, zachowujący plan prostokąta. Obecnie znajduje się pod opieką parafii.
Obiekty o wartościach historycznych i sentymentalnych	• Dwór murowany z końca XIX wieku. Dwór murowany z cegły, elewacja pierwotnie otynkowana, podpiwniczony. Obecnie budynek jest silnie zdewastowany – pozbawiony dachu, konstrukcji więźby, ma zerwane podłogi. Praktycznie pozostały tylko znikome mury. Nie figuruje w rejestrze zabytków. • Zespół budynków dawnego folwarku – częściowo przebudowany. W skład wchodzi budynki murowane o otynkowanych elewacjach i dachach dwuspadowych. Otwory wejściowe zwieńczone półkoliście. W chwili obecnej budynki częściowo przebudowane. • Murowany budynek plebanii z początków XX wieku.
Twórczość ludowa	Marian Nowakowski – mieszkaniec Broniewa występuje w zespole folklorystycznym Kujawy. Śpiewa oraz gra na trąbce, akordeonie.
DZIEDZICTWO RELIGIJNE I HISTORYCZNE	
Tradycje, obrzędy, gwara	W dalszym ciągu praktykowany jest zwyczaj, który potocznie nazywa się „chodzeniem z kozą”, kultywowane od Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli. Odpust na Św. Wojciecha Odpust na Św. Barbarę.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BRONIEWO

Legendy, podania i fakty historyczne	Nazwa wsi pochodzi od imienia Broń. Nosił je prawdopodobnie jeden z pierwszych osadników, być może zasadzca, który założył tę miejscowość. Ziemia na której powstało Broniewo należała do rycerskiego rodu Powalów zwanych później Ogończykami.
OBIEKTY I TERENY	
Skwery	Skwer na którym znajduje się figura Św. Krzysztofa.
Parki	Park podworski z połowy XIX wieku (wpisany do rejestru zabytków w dniu 15.09.1984, pod numerem 154/A.) zaniedbany. Wymagający modernizacji dla potrzeb rekreacyjnych. Grunty parku stanowią część składową terenu należącego do Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „Bronopol”. Stan obecny parku nie jest porównywalny ze stanem historycznym. Powierzchnia jest pomniejszona, pozostały jedynie fragmenty alei i pojedynczych drzew. Niektóre drzewa są niskiej jakości zdrowotnej. Obiekt winien być objęty ochroną w granicach założenia, zalecane jest opracowanie dokumentacji rewaloryzacji parku dla potrzeb rekreacyjnych miejscowej ludności – w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	
Zaopatrzenie w energię elektryczną	Broniewo zostało zaopatrzone w energię elektryczną od 1960 roku. Podobnie jak cała gmina, sołectwo zaopatrywane jest w energię elektryczną przez koncern ENERGA SA, obsługiwana jest przez Rejon Energetyczny Radziejów. Miejscowość zasilana jest z GPZ Radziejów.
Zaopatrzenie w ciepło	Zaopatrzenie gminy w ciepło oparte jest na indywidualnych źródłach ciepła. Indywidualne źródła ciepła i kotłownie zakładowe emitujące do atmosfery SO ₂ , NO ₂ i CO w ilościach, które dla pojedynczego pieca czy kuchni wydają się znikomo

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BRONIEWO

	małe, ale są jednak uciążliwe ze względu na bezpośredniość oddziaływania na środowisko. W przypadku Broniewa spółdzielnia mieszkaniowa zaopatrzona jest w ciepło oparte na centralnym ogrzewaniu. Kotłownia jest opalana miałem. Ogrzewa ona całe osiedle.
Zaopatrzenie w gaz	W gminie rozwinięta jest gospodarka gazem bezprzewodowym (butle gazowe), który używany jest w gospodarstwach domowych głównie do przygotowywania posiłków. W sołectwie Broniewo znajduje się zespół zaporowo-upustowy, który stwarza możliwość podłączenia się z gazociągiem lokalnym.
Sieć wodociągowa	Długość sieci wodociągowej w gminie wynosi 121,7 km. Stacja uzdatniania wody znajduje się w Szostce – która zasila miejscowości: Broniewek, Płowki, BRONIEWO, Czołowo, Czołówek, Szybka, Szostka, kol. Wąsewo. W Broniewie sieć wodociągowa występuje w 100% na terenie całej wsi.
Gospodarka ściekowa	Większość gospodarstw zaopatrzona jest w szamba wybieralne. Na terenie wsi istnieje też kanalizacja ściekowa, która podłączona jest do oczyszczalni w miejscowości Broniewek.
Usuwanie odpadów	W Broniewie znajdują się kosze na śmieci, które raz w miesiącu opróżnia Firma SANIKO z Włocławka.
GOSPODARKA I ROLNICTWO	
Zakłady pracy/przedsiębiorstwa	Od 1993 roku działa przedsiębiorstwo rolne BRONPOL. Dzierżawi grunty rolne od Agencji Nieruchomości Rolnych w Bydgoszczy. Grunty rolne to przewaga drugiej i trzeciej klasy. Bronpol użytkuje ok. 357,76 ha, w tym znajduje się ok. 1 ha lasu. Na terenie wsi funkcjonuje sklep ogólnospożywczy „SEVEN”.
Gospodarstwa rolne	Na terenie miejscowości zarejestrowanych jest 11 gospodarstw rolnych.

KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	
Organizacje, stowarzyszenia działające na terenie miejscowości	• Ochotnicza Straż Pożarna Pierwsza jednostka zawiązała się 1 czerwca 1989 r. jako Zakładowa Straż Pożarna, która po dwóch latach działalności 1 lipca 1988 roku zmieniła nazwę na Ochotniczą Straż Pożarną. Obecnie skupia 19 członków. • Koło Gospodyń Wiejskich Założone zostało w 1965 r. Do końca 1992 r. przewodniczącą była Zofia Jabłońska. Od 1993 r. przewodniczącą była Hanna Płachecińska. KGW w 2000 r. działalność swoją zawiesiło. W 2009 r. KGW zostało reaktywowane. Przewodniczącą Koła jest Maria Wojciechowska. Obecnie skupia ono 22 członkinie.

IV. Wieś w obiektywie



Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Wojciecha i Barbary. Widok na kościół, dzwonnice i ogrodzenie od strony północno - zachodniej.



Zespół kościoła parafialnego p.w. św. Wojciecha i Barbary. Widok na kościół od strony północno – wschodniej.



Wejście do kościoła od frontu



Murowana dzwonnica przykościelna z 1860 roku



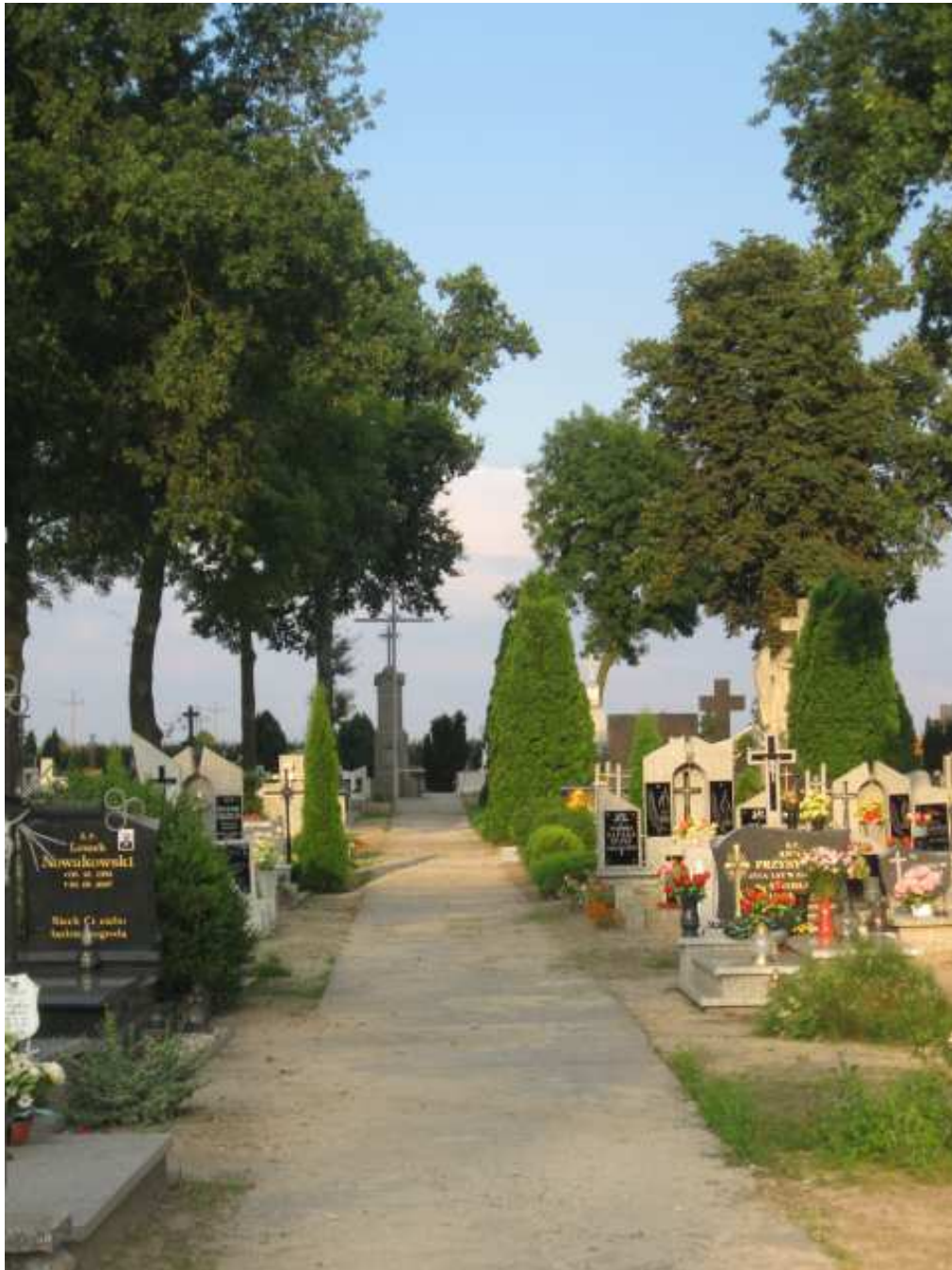
Wnętrze kościoła parafialnego p.w. św. Wojciecha i Barbary w Broniewie



Kapliczka przydrożna św. Krzysztofa z 1860 roku.



Kapliczka przydrożna św. Krzysztofa z 1860 roku.



Cmentarz rzymsko – katolicki z poł. XIX wieku



Cmentarz rzymsko – katolicki z poł. XIX wieku



Cmentarz rzymsko – katolicki z poł. XIX wieku



Widok na Broniewo od strony północno-zachodniej



Ochotnicza Straż Pożarna w Broniewie - remiza



**Gminne Święto Strażaka w Broniewie w 1996 roku z udziałem Prezesa ZG ZOSPRP
Waldemara Pawlaka**



Sklep ogólnospożywczy „SEVEN”



Sklep ogólnospożywczy „SEVEN”



Spółdzielnia Mieszkaniowa w Broniewie



Plac zabaw dla dzieci



Plac zabaw dla dzieci

V. ANALIZA „SWOT”

Analiza SWOT (Strenghts, Weaknesses, Opportunities, Threats) identyfikuje oraz ocenia silne i słabe strony społeczności oraz przyszłe szanse i zagrożenia wynikające z wpływu otoczenia i zmian w nim zachodzących.

Szanse i zagrożenia odnosi się do czynników zewnętrznych, nad którymi nie ma kontroli.

Silne i słabe strony tkwią w czynnikach wewnętrznych. Analiza tych czynników pozwala zidentyfikować słabe i mocne strony, jej celem jest wykorzystanie mocnych stron i wyeliminowanie słabych.

Szanse i zagrożenia odnosi się do czynników zewnętrznych, nad którymi nie ma kontroli.

Silne strony – uwarunkowania, stanowiące mocne strony wsi, elementy przewagi nad innymi, które należy wykorzystać aby osiągnąć zamierzone cele.

Szanse – czyli, czynniki, które mogą być traktowane jako pomocne i przy odpowiednich działaniach wykorzystane jako uwarunkowania sprzyjające rozwojowi wsi.

Słabe strony – obecnie istniejące problemy i bariery, które należy wyeliminować aby nie utrudniały osiągnięciu misji.

Zagrożenia – czyli, czynniki zagrażające realizacji misji, których wpływ może osłabić podejmowane działania.

Plan odnowy wsi powinien opierać się na mocnych stronach mieszkańców, powinien eliminować słabości, wykorzystywać pojawiające się szanse oraz unikać przyszłych zagrożeń.

Analiza SWOT

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
- działające związki i stowarzyszenia, m.in. Koło Gospodyń Wiejskich, OSP, - zwarta zabudowa miejscowości, - dobre połączenie komunikacyjne, - dobra jakość gleb-wysokie klasy gruntów rolnych, - zwiększająca się liczba ludzi młodych podejmujących studia wyższe, - wzrost zainteresowania tradycją i historią, - dobrze zorganizowany dowóz dzieci do szkół, - dobrze rozwinięta sieć telekomunikacyjna.	- wymagająca modernizacji świetlica, - brak ścieżek rowerowych, - brak oświetlenia - nie dostatecznie dobry stan techniczny dróg, - starzejące się społeczeństwo.
SZANSE	ZAGROŻENIA
- rozwój działalności kulturalnej poprzez modernizację świetlicy, - dokształcanie mieszkańców – szkolenia i kursy organizowane w rozbudowanej świetlicy, - sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, - zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej, - promocja wsi poprzez działalność kulturową, szczególnie Koła Gospodyń Wiejskich.	- niebezpieczeństwo wypadków z powodu złej nawierzchni dróg, - ujemny przyrost naturalny, - brak troski o dobro wspólne, - brak zaangażowania społeczności w rozwój wsi, - migracja młodzieży do miast, - rosnące bezrobocie/brak pracy.

VII. Podsumowanie

Zapisy zawarte w Planie Odnowy Miejscowości Broniewo spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy tj. Strategią Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Strategią Rozwoju Powiatu Radziejowskiego, Strategią Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz zapisami Strategii Rozwoju Kraju. Cele i zadania określone w Planie Odnowy Miejscowości są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powoduje negatywnych skutków dla osiągnięcia celów i realizacji zadań strategii wyższego rzędu.

Dla potrzeb miejscowości Broniewo opracowano zadania jakie powinno się zrealizować w ciągu najbliższych lat, aby poprawić sytuację społeczno-gospodarczą miejscowości wchodzącej w skład całej gminy. W celu stworzenia zbioru inwestycji, działań i zadań, jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywicznym na terenie wsi Broniewo posłużono się przede wszystkim sugestiami mieszkańców oraz wynikami analizy SWOT. Planowanymi do realizacji zadaniami we wsi Broniewo są więc:

1. Modernizacja świetlicy.
2. Naprawa drogi osiedlowej przy przystanku dla dzieci i ułożenie chodników do tej drogi, ponadto ułożenie asfaltu na drodze prowadzącej do świetlicy.
3. Zadrzewienie centrum wsi.
4. Budowa oświetlenia w centrum wsi.
5. Termoizolacja bloków mieszkalnych Spółdzielni Mieszkaniowej.
6. Modernizacja kotłowni w Spółdzielni Mieszkaniowej w Broniewie.
7. Modernizacja dróg na terenie wsi na odcinku 1 km.
8. Gazyfikacja miejscowości.

Wszystkie wyżej wymienione zadania możliwe będą do realizacji głównie przy dużej aktywności mieszkańców umiejętnie kierowanych przez miejscowych liderów,

przy odpowiednim zrozumieniu i współpracy ze strony władz samorządowych i lokalnych przedsiębiorców i rolników. Oczywiście warunkiem koniecznym jest zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tych zadań ze strony władz gminnych, samorządów wyższego szczebla, instytucji dysponujących środkami unijnymi, przedsiębiorstw użyteczności społecznej oraz firm prywatnych.

VI. Bibliografia, źródła:

- Augustyniak S., *Zarys dziejów sołectw (miejscowości) Gminy Radziejów*.
- Ignaczak M., *Środowiska Kulturowe – uwarunkowania do ochrony dóbr kulturowych Gminy Radziejów*, Poznań 2001.
- Krygier A., - zdjęcia.
- OSP Stary Radziejów – zdjęcie z 1996 r.
- Strategia Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Radziejów 2004.
- Studium wykonalności i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Radziejów, Radziejów 2008.

Plan Odnowy Miejscowości został sporządzony zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia MRiRW z 14 lutego 2008 r.